

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ישראל לב ז"ל

בן חנה ובן-ציון

נולד בירושלים

בתאריך ט"ז באדר תש"י, 5/3/1950

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1968

שרת בחיל ההנדסה

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ"ח בשבט תשמ"ד, 1/2/1984

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 11 קבר: 7

הותיר אחריו אישה, שלושה בנים, הורים,

אח ואחות

בן 34 בנפלו

קורות חיים

בן חנה ובן-ציון, מניצולי השואה. נולד ביום ט"ז באדר תש"י (5.3.1950) בירושלים. ישראל היה ילד שקט וטוב מזג. הוא נהג להפריד בין חברים ניצים ותמיד עמד לימין החלש שביניהם. תחילה למד בבית-הספר היסודי על-שם משה שרת בשכונת קריית-משה ואחרי כן עבר לבית-הספר בבית הכרם. הוא המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון-מקצועי "עמל". אך לאחר שנתיים החליט ללמוד אלקטרוניקה ועבר לבית-הספר הטכני בחיפה. הוא שובץ בכיתה של מחסנאות טכנית ובמסגרת זאת סיים את לימודיו התיכוניים.

כשהתגייס ישראל לצה"ל הוצב בחיל-ההנדסה ועסק בבניית גשרים ובפירוק מוקשים. על הקורות אותו במהלך שירות הצבאי לא הירבה לספר, כדי שלא להדאיג את הוריו, באותה תקופה הכיר את חברתו עליזה, ולאחר שלוש שנים נשא אותה לאשה. לזוג נולדו שני בנים, יניב ואתי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כשהשתחרר ישראל מן הצבא למד מכניקה עדינה וכרסום ועבד תקופה קצרה בתעש, אולם כעבור פרק זמן החליט לעבור לבנקאות והתקבל לעבודה בבנק לאומי. לאחר שירות מילואים פעיל במלחמת יום הכיפורים עבר לעבוד בבנק ישראל, במחלקת הארכיב. ישראל עלה בסולם הדרגות והתפקידים ונתמנה סגן מנהל מחלקת המיון. בשנת 1979 הוכתר בעובד מצטיין של הבנק. הוא היה אב מסור לילדיו ואהב לטייל אתם בארץ. במסגרת תחביבו הצטרף לטיולי החברה להגנת הטבע ואף יצא לצעדת ירושלים עם ילדיו הקטנים.

ביום כ"ח בשבט תשמ"ד (1.2.1984), בהיותו בשירות מילואים פעיל בחרמון, נפל ישראל בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה, שלושה בנים (הבן השלישי נולד לאחר מותו ונקרא חן-ישראל), הורים, אח ואחות.

בע שם החלם "לב-ישואל" (נשא)
דברים אלו באסימת בעית-אצווה:
↓

אמהות, אלמנות, ילדים יתומים, הורים שכולים ומשפחות מוכי גורל ואסון.
שעת בין ערבים זו, שעה של דמדומים היא, שעה של שקיעה - הנרתי משמע,
היא לנו ערך גם סימן בהתכנסותנו כאן עם החברים, עם המפקדים מצבא הגנה
לישראל - חיל ההנדסה.

שעת דמדומים זו היא גם שעת רצון, שעה של זכרון, שעה של התייחדות עם
יקירינו, חיילים מחיל ההנדסה, שאינם כאן עמנו אך הם איתנו.
כל כך רחוקים, אך כל כך עמוק בתוכנו ועמנו מצויים כל העת, תמיד.
הטקס הזה הוא ההצדעה של כל אחד מאיתנו ליקיריו שנפלו על קידוש
המולדת ובדרכם ציוו לנו את החיים.

אין בעינינו עוד דמעות, יבשו אלה. יש בנו עוד כאב וזה גדל ומתרחב.
יש בנו תחושה של חסר וריקנות בהיעדר יקירנו. אך תילי תילים של
זכרונות המפליחים כל היום את הזמן, הם כוחינו ועוצמתנו לשאת את
המחשבה שאינם עוד איתנו.

לא הספד, לא בכי לא נהי באנו לשאת כאן בהתכנסות בטקס.
רק זכרון ועדות כלפי כולי עלמא, שלא שכחנו לעולם לא נשכח את יקירינו,
הבנים, האחים, הבעלים ואבות.
ושבועה עמנו ובשבועה נפרד בשעת דמדומים זו, שעה קשה שהלואי והיה אפשר
שלא היתה.

לעולם נזכרכם יקירינו מצווי החיים.

תהיה נשמתכם צרורה בצרור החיים.

נזכור את ישראל היקר, בטוב ליבו היה ניכר
בעל משפחה נהדר, הלך למילואים ולא חזר.

היה גבר למופת, על החרמון יצא לשרת
מקום הכי הכי שקט, שם נפל והתמוטט.

היה זה בצהרי היום, עליזה אשתו ראתה פתאום
שלושה לובשי מדים, לפניו בשקט עומדים.

סיפרו לה על האסון, שקרה לישראל בחרמון
כבל הרכבל נחת על ראשו, לא הספיק לנוס על נפשו.

כה קשה היתה המכה, רופא טיפל בו שעה ארוכה
לא צלחו הניסיונות להחיותו, והרופא קבע את מותו.

ועליזה בהלם ומצוקה, בצער עמוק ושתיקה
בוכה חרש שעה ארוכה, על ישראל לו היא זקוקה.

מעיניה זולגות הדמעות, בלחש שפתיה נעות
את ישראל לא אראה עוד, הכאב גדול מאוד.

כל עתידו היה לפניו, את המשפחה כה אהב
בחיל ההנדסה נקטפו חייו, ועולמה של עליזה עליה חרב.

את ישראל מאד אהבה, בגעגועים חיכתה שיחזור מהצבא
חיו יחד כזוג יונים, גידלו באהבה שני בנים.

ניב ואיתי הילדים הרכים, לאביהם שישוב מהצבא לשווא מחכים
עליזה לבדה תדאג לשני הבנים, ולזה שעדיין בדרך
ושייוולד בעוד שלושה חודשים בערך
אך בעוז רוחה ויוזמתה, במסירות להליכות ביתה
גברה על מצוקתה, ודאגה בנחישות למשפחתה.

אט אט התאוששה, למרות המכה הקשה
ולאחר זמן מה, נולד חן בנה החביב, שלא הכיר את אביו.

לכל הבעיות מצאה פתרונות, נשארו רק הזיכרונות
על ישראל הגבר החסון, שנפל בתפקידו בחרמון.

ישראל הבעל האהוב, שהלך למילואים לבלי שוב
תהי נשמתו צרורה בצרור החיים ויהי זכרו ברוך לעולמים.

דניאל הגיס של ישראל